

Franckesche Stiftungen zu Halle

Erlass von Friedrich I., König von Schweden.

Friedrich I., Schweden, König

Stockholm, 12.01.1726

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-62112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-62112)

foersta stiftaren ad ingefornian. Janssunen gaer til, dat
ordet Pietist ad Pietisten, gerasen gaer Jondelholmen,
alles vid Asemer ad Scholer, so vid Boudes bor nu,
leva alles outalad, ad dit naen skilla sinad,
antingen drifva naen villfarand, marning, alles
bunda upstotaliga ordafatt, som til ivering foeladren,
da ero, alles til upfanding uti laeran kunde vund,
ning gifva; so maesta du som gaer til alles sumat
pate brottelig sinnad, foest vanderboeligen forna,
vad ut med sidant affta, ad ero dat intet utvat,
lar, munder laga vauvalning ad vore stallet, man
ni af Jondelholen med sidant odd ad omstændigket,
utgifva, ut du som ero med kunda vore va man,
lar, upfandt kan kanna; affta som geras siffva
villfarand vundermunt, da ledalade maesta
med gult, foestand, siffvundigket ad foestligket, gaer
da opvund larvstallen, adalad nuliget tyndis,
ordningad. 2 Cap. ad 2. S. idu med gästlig iforo ad
af naen sinaduluffan vofvab; affta all bestoaf,
ning gaer Jondelholen bor sta utan sinadande ad bittan
ordafatt, so ut foestvundingen via ero upstonia,
ut du af kandel ad unget foest vafarvund siffv
gat, ad idu af illvilja rust du, som uti laeran
ero vundervot, gästliglar. Gerasfor ad sidant
villfarand, som gab nu alles vuman kunda foest

Johann

positiv; men allinl. budant. är; idå bara på Jorden
stoln fördelat. Bäst för oss; efter de sändiga ad ngr.
sibon svarar det ut hända på tillfällen det uti ut
ynnbbla; ad på lada förför på de utringar; Jern
til de förr ingen anledning fullt.

En sinner idå väl det, idå mindon förargligt nu
ganska förgripeligt, at nu allor annan ut gonnstarna, stola
nurot förvarnaren vara på förtiga; at, Jern, den ma
fordelantem den ma yngre på Jorden stola l'at ad
drifvet, har den andra på sinnera sinner nu annan
yngre offtat. för villfarad ad Retiften utro
put; samt med all stit stit at giora det. Luba
til broder midt'ant, på det ni gual mätta, som
nu stola sig yngre angulagit l'at utro ut giora
andra til förvarnaren, nu utro utro til yoda

• Ekvistad; Jern ut utfalliga hända förarg ad
förfälla i oridgat, om det ut i Erona hända stug
ad utofling stola golla för samt allor utro. Om
någon på utnaring, sig gior utro utro utro utro
för god den sinnera tillad, ad med Jern utro
för stoning, lagligen förfarad. Nu mindon ngr.
han förarg ad ngr det utro utro utro utro
l'at utro l'at förvarnaren, samt: stallet nu utro
galig stillet ad utro det utro utro utro utro

utro

hög, som givare ad nu sig på den P. ftt Lars. Embata stie,
har och förfullna; och de vore allsvärliga ad värdi-
ga i allra ad besällning; det J, nu noga ad enal som
insett som ofvare fulla, ut alla iif Lars. Nämnd uti
Kört. Rätt; iind obständiga Clerkis ad beståndning,
gvar på Fondit Holan iinnagulla; ad jünde Rindstie,
gvar, om det som givare til saligtaland vinnig, latta
sitt gäfsvänderad iinnare, ut vilken som ländom
som ut om Gudaflygta, samt och vatta ad sum,
lydiga ofving; ad ut för som som vafst brodda
Guld, bada uti lara ad lara, nu för bild
ad vafst som iinnare. Ad på det ingu ad vinnig
om iinnare vore Gvittaliga ad värdiga besällning
iinnare förbara, på gulfon J som förvara iind alla
iinnare förbara. Svara: Ditt, til nu iinnare förbara
ad för som vattaliga at communicera. Ad iinnare
besällna för Gud af vinnig värdiga.

Stockholm i Ländsamarna

den 12, Januarii 1726.

Friedrich.

Erich Oxenkrona.